

Spacer po obiekcie zabytkowym

Wirtualny spacer

[Idź do spisu treści](#)

Spis treści

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: kościół w Marynowach, wejście.....	3
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: południowa elewacja budynku.....	4
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: elewacja północna.....	5
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: wschodnia ściana kościoła od strony prezbiterium.....	6
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: kruchta przy południowej ścianie kościoła.....	7
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: kruchta.....	8
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: nawa główna.....	9
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: ławy	10
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: strop nawy głównej, żyrandol, empora z zabytkowymi organami.....	11
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: prezbiterium, chrzcielnica, strop nad prezbiterium, ambona.....	12
Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: ołtarz główny.....	13

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: kościół w Marynowach, wejście

Jest to murowany obiekt sakralny wzniesiony w stylu gotyckim na początku XIV w. Jego drewniana wieża została dobudowana na początku XVII stulecia. Kościół usytuowano w centralnej części wsi, od wschodniej strony traktu prowadzącego z Malborka w kierunku północnym. Budowla składa się z pojedynczej nawy na planie prostokąta oraz prezbiterium zakończonego od strony wschodniej prostą ścianą, od strony północnej została dostawiona podwójna zakrystia. Od strony zachodniej znajduje się czworoboczna wieża, murowana w najniższej kondygnacji, zaś powyżej stanowiąca drewnianą konstrukcję.

Wejście do kościoła od strony zachodniej – drzwi ostrołukowe drewniane z portalem wykończonym kształtkami ceramicznymi. Nad skrzydłami drzwiowymi znajduje się okienko z witrażami. Mury budowli zostały wzmocnione przyporami wyposażonymi w uskoki.

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: południowa elewacja budynku

W południowej ścianie budynku znajdują się podłużne ostrołukowe okna bez witraży. Okna zostały wykończone ceramicznymi kształtkami. Pomiędzy oknami znajdują się przypory wyposażone w uskoki. Pod jednym z okien mieści się wnęka obudowana szybą z figurą Jezusa w środku.

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: elewacja północna

W północnej części kościoła mieści się dobudówka z niewielkim oknem.

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: wschodnia ściana kościoła od strony prezbiterium

Mury kościoła wzmocnione są przyporami, czyli pionowymi filarami umieszczonymi przy zewnętrznych ścianach. Wszystkie przypory wyposażone są w uskoki. Pomiedzy przyporami znajdują się podłużne okna, niektóre zostały zaślepione i tworzą blendy, czyli wnęki o wykroju okna. Pod oknami poprowadzono sfazowany gzyms, a poniżej niski cokół.

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: kruchta przy południowej ścianie kościoła

Południowa elewacja kościoła z dobudowaną kruchtą, w której znajduje się wejście. Podobnie jak cała budowla kruchta również została wymurowana z cegły. Kruchta przykryta jest dwuspadowym dachem z ozdobnym szczytem.

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: elewacja kościoła od strony prezbiteriańskiej

Ściana z trzema łukowymi oknami, wokół których znajdują się ozdobne wnęki w kształcie okien, są to blendy. Mury wzmocnione są przyporami wyposażonymi w uskoki.

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: kruchta

Kruchta kościoła to pomieszczenie oddzielające wejście do świątyni od nawy głównej. Kruchta w kościele w Marynowach mieści się w zachodniej części pod wieżą. Składa się z dwóch pięter, na wyższy poziom prowadzą drewniane schody. Pomiedzy kruchtą a nawą znajdują się drewniane przeszklone drzwi.

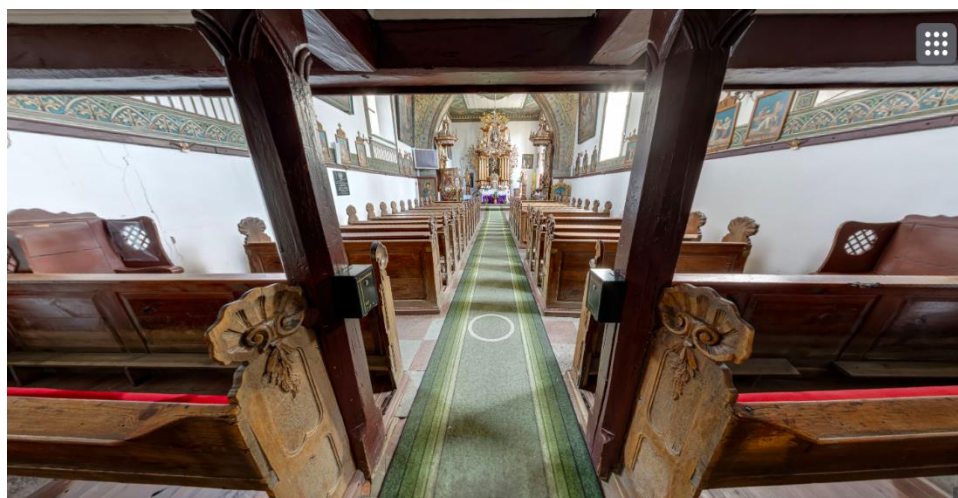

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: nawa główna

Po obu stronach wnętrza kościoła stoją zabytkowe drewniane ławki. Ostatnie rzędy ławek mieszczą się pod emporą, czyli odrębną kondygnacją o charakterze antresoli, na której znajdują się organy.

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: ławy

Barokowe ławy ustawione w dwóch rzędach zostały wykonane z drewna, po bokach zdobione są rzeźbieniami. W nawie znajdują się stacje drogi krzyżowej z 1730 roku.

[Wróć do strony tytułowej](#)

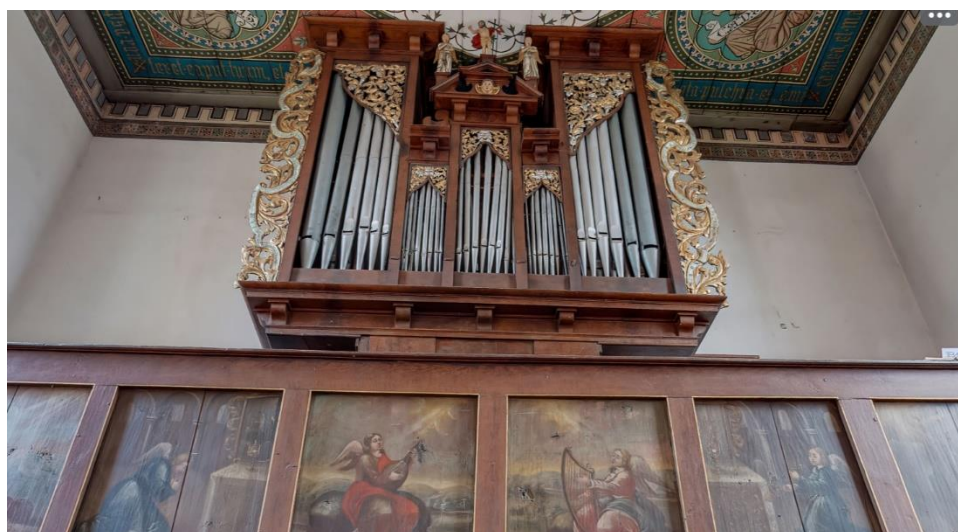
[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: strop nawy głównej, żyrandol, empora z zabytkowymi organami

Drewniany strop nawy głównej zdobi polichromia z wizerunkiem Najświętszej Marii Panny z Apokalipsy św. Jana. W rogach wizerunki czterech ewangelistów. Jest to efekt prac prowadzonych na przełomie XIX i XX w.

Na środku nawy głównej widoczny jest żyrandol ozdobiony licznymi ornamentami.

Na piętrze nad nawą główną znajdują się zabytkowe organy wykończone sztukaterią uformowaną w kształt ornamentów. Są one w kolorach złotym oraz srebrnym. Na szczycie prospektu organowego znajduje się postać Jezusa oraz dwóch aniołów grających na trąbkach. Poniżej płaskorzeźba sztukateryjna przedstawiająca głowę anioła ze skrzydłami. Sztukaterie organowe mogą mieć różnorodne formy. Często są to rzeźby aniołów, świętych, sceny biblijne lub symboliczne motywy religijne. Wykonane są z materiałów takich jak drewno, gips, metal, a czasem nawet z kamienia. Rzeźby mogą być płaskie lub trójwymiarowe, zależnie od preferencji i stylu artystycznego.

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: prezbiterium, chrzcielnica, strop nad prezbiterium, ambona

W prezbiterium znajdują się trzy ołtarze. W centralnej części bogato zdobiony ołtarz główny z wizerunkiem świętej Anny Samotrzeciej, czyli ikonograficznym wizerunkiem św. Anny, Matki Boskiej i Dzieciątka Jezus. Drugi ołtarz znajduje się na lewej ścianie, poświęcony jest świętemu Piotrowi, a trzeci na prawej ścianie przedstawia Najświętszą Marię Pannę Niepokalanie Poczętą. Koło ołtarza głównego stoją również dwie złożone rzeźby świętych oraz rzeźba Anny Samotrzeciej.

Naprzeciwko ambony znajduje się zabytkowa chrzcielnica równie bogato zdobiona złotymi ornamentami. Nad chrzcielnicą ażurowy baldachim przyozdobiony girlandami. Pod baldachimem płaskorzeźba ukazująca gołębicę – ikonograficzne przedstawienie Ducha Świętego.

Nad prezbiterium znajduje się drewniany strop ozdobiony barwną polichromią. Malowidło ukazuje ikonograficzny wizerunek baranka symbolizującego zmartwychwstałego Chrystusa, baranek został namalowany w czwórliściu. Wizerunek otaczają ozdobne arabeski.

Po lewej stronie, w pobliżu prezbiterium widoczna jest ambona, czyli podwyższona mównica, którą zwykle umieszcza się po jednej lub obu stronach ołtarza. Ambona jest bogato zdobiona ornamentami i malowidłami. Jest wykonana z drewna, a na całej jej powierzchni znajdują się sztukatorskie elementy ozdobne, układające się w fantazyjne ornamenty w kolorach złotym i srebrnym. Naprzeciwko ambony mieści się chrzcielnica, która jest równie bogato zdobiona.

[Wróć do strony tytułowej](#)

[Idź dalej](#)

Nazwa miejsca spaceru wirtualnego: ołtarz główny

Jest to ołtarz niszowy przyścienny. W centralnej części wizerunek św. Anny Samotrzeciej, a nad nim obraz św. Józefa z Dzieciątkiem. Ołtarz ozdobiony jest kolumnami pełnymi bez kanelowania, czyli bez podłużnych żłobień, z kapitelami ozdobionymi wolutami i ornamentami liści akantu. Woluty, zwane również ślimacznicami, to ozdobne elementy przypominające kształtem zwinięty rulon.

Ołtarz jest wykończony ozdobnymi elementami sztukateryjnymi w złotym kolorze. Ornamenty znajdują się po obu jego stronach, a także w górnej części, okalają również obraz u szczytu ołtarza. Razem tworzą spójną kompozycję, nawiązującą również do innych elementów tego typu w pozostałych częściach kościoła. Ozdobne ornamenty w kształcie roślin są powszechnym elementem wystroju kościołów i mają długą tradycję w sztuce sakralnej. Dekoracje roślinne są integralną częścią architektury kościołów i tworzą symboliczne detale. Motywy roślinne w kościołach mogą przybierać różne formy, od subtelnych wici roślinnych, przez liście i kwiaty, aż po bardziej skomplikowane kompozycje roślinne. Są one zazwyczaj umieszczone na elementach architektonicznych, takich jak kolumny, filary, gzymsy, ołtarze, ambony czy sklepienia.

[Wróć do strony tytułowej](#)